

[Chr. Christensen]

kommunerne kan af planlægningsmæssige grunde have samme behov.

Ønsker om hjælp er fremsat fra mange sider. Da vi var ude at se på sagerne, havde vi lejlighed til selv at få en fornemmelse af, hvilken lokalitet der trængte sig på først, når det drejede sig om at skulle have hjælp. Er det Vrist eller Harboør Kog, Torsminde eller Årgab på Holmsland Klit, eller skal vi til Nr. Lyngby eller Lønstrup i nord? I afgørelsen heraf må selvfølgelig kystinspektorets folk have et afgørende ord i godt samarbejde med ministeriet og de lokale myndigheder.

Jeg vil godt spørge ministeren, om man i tilfælde af, at pengene kan fremskaffes, har lagt en plan, geografisk og tidsmæssigt, for de nødvendige initiativer. Jeg er enig med ministeren i, at man ved denne afgørelse må have i tankerne, at en truet lokalitet med helårsbeboelse tidsmæssigt må have prioritet fremfor en truet lokalitet med sommerhusbygelse. Jeg beder også ministeren lægge mærke til, at det var tidsmæssigt, prioriteten skulle gives.

Det er med tilfredshed, jeg hørte, at ministeren herfra lovede at give folketinget en redegørelse for, hvilket handlingsprogram man ønskede at følge med hensyn til Vestkystens beskyttelse, og at vi ville få denne redegørelse umiddelbart ved folketingsårets begyndelse.

Må jeg til sidst udtrykke ønsket om, at der fra folketingets side vil blive vist den nødvendige vilje til at yde de økonomiske midler, der skal til, for at vi fremover kan sikre vor nuværende kystlinje og dermed skabe tryghed for fremtiden og lyst og mod til at foretage de investeringer, der er nødvendige for at klare dagen og vejen for befolkningen i et af de barskeste, men også herligste områder af vort land.

Alfred Hansen (DR):

Det er naturligtvis en samfundsopgave at sikre Danmark mod udenlandske fjender, og til vore udenlandske fjender hører altså også havet. Derfor må det være en helt naturlig samfundsopgave at sikre det danske samfund og den danske jord mod havets nedbrydning.

Ligesom det traditionelt har været en samfundsopgave at betale omkostningerne i forbindelse med inddæmning af nye arealer, må det naturligvis også være en samfundsopgave

at sikre de 44.000 km² jord, som Danmark i øjeblikket har. Dermed være ikke sagt, at det er staten og staten alene, der skal betale udgifterne. Det kan være stat, amt og kommune – måske sammen med grundejerne, som på bestemte steder på den omtalte strækning måske nok skal betale et eller andet symbolsk beløb – men det må være staten, der står som initiativtager til at sikre mod havets nedbrydning.

For mig at se er der flere spørgsmål med hensyn til, hvordan man skal tackle de nuværende problemer ved den jyske vestkyst. For det første: hvor skal der sættes ind? Hvor er der p.t. et øjeblikkeligt behov? På den tur, som jeg havde den fornøjelse at deltage i sammen med udvalget om offentlige arbejder og med ministeren, efterlod de indtryk, jeg fik, den opfattelse hos mig, at det er ved Lønstrup og Årgab, der er den største risiko for, at endnu mere bliver nedbrudt. Ved Lønstrup nedbrydes store dele af kyststrækningen, og ved Årgab er der stor risiko for, hvis vi får tilsvarende nedbrydning som den, der har fundet sted i det sidste års tid, at havet simpelt hen vil bryde igennem – med stor risiko for at oversvømme arealerne bagved. Også området omkring Nr. Lyngby er efter min mening værdigt til en hurtig indsats.

Men når denne prioritering har fundet sted og ministeren og folketinget har besluttet sig til, hvor der skal sættes ind, så må det næste meget presserende spørgsmål være: hvordan skal man sætte ind? Hvilken form for kystsikring skal der anvendes? Hvilken art af hæfder skal der bruges? Endelig, for det tredje: hvem skal betale og hvor meget? Her mener jeg nok der bliver behov for, hvad jo også ministeren lagde op til, en eller anden fordelingsnøgle. Jeg mener helt klart, at staten må bære de største udgifter i forbindelse med kystsikring, men også amt og kommune må vel være interesseret i at sikre den jord, som hører med til deres område. Ud fra et beskatningssynspunkt kan det ikke være ligegyldigt, hvor megen jord amt og kommuner har at foretage beskatning på. De kommuner, der nu ønsker at formindske skatten på indtægt, skatten på arbejde, men som derimod gerne vil have penge ind til løsning af kommunens og amtskommunens opgaver gennem en grundskyld, skal selvfølgelig også have i erindring, at i takt med, at